

календари. А задъ елхата се подаде самъ дѣдо Коледа, съ брада и коси, бѣли като памукъ, съ магаре до него, натоварено отъ едната страна съ кжсчета баница и кървавица, отъ другата — съ три шарени кукли.

Зрителитѣ се смаяха. Викнаха, полудѣха отъ радостъ. Коледаритѣ продължаваха да пѣятъ, ухилени и тѣ до уши. Когато малко позатихна, старецътъ сне памучната си коса и всички познаха дѣда Парушъ съ куклитѣ.

— Браво-о, дѣдо Парушъ! Браво, бате Сава! — викаше цѣлата стая.

Тогасъ Савата излѣзе напредъ, поклони се и каза:

— Чакайте! Още има! Марко, Гуджо, покажете майсторлъка си! Изведнажъ Марко замърда

ухото си, озжби се и зарева:

— Ж-хи, ж-хи, ж-хи! Честито ви, момчета! — А отъ другия жгълъ се показа Гуджо, изплезенъ, на два крака съ единъ листъ окаченъ на врата му:

ЧЕСТИТА ВИ КОЛЕДА!

БОСАТА КОМАНДА

— А пѣкъ сега, — рече Савата, — ятамъ публиката да дойде при насъ! Дѣдо Парушъ, ха вземи гждулката да разиграешъ куклитѣ! Хайде, Кара Кольо, хайде Керо, тропнете и вие съ насъ! Че да седнемъ после всички на обща трапеза, пѣкъ който не го е грѣхъ, нека рече че не му е хубаво! Хайде, по живо, по здраво, пакъ до година!

Константиноу Константинову

ОКОЛО БАБА

Срещу Богоявление внучетата на баба Краса се струпаха около нея край огнището и не искаха да си легнатъ, докато не имъ разправи приказката за отварянето на небето. Всѣко бърза да се намѣсти по-близу до баба си и гледа, кога тя ще отвори уста. А баба Краса, взела най-малкото внуче въ скуки, посмръщя вежди и погълчава:

— Не се ввирайте толкозъ, де!... Ще ме смачкате!

Внучетата се поотеглиха. Баба Краса се поразпустна. И като видѣ, че нѣма да се мине безъ приказка, тури очилата си, прозяна се и скръсти ржце на колѣне.

Това бѣше знакъ, че приказка ще има. И внучетата се заприближаваха. Само че сега безъ натискане. Да я не разсърдятъ.